

دستورالعمل ضوابط پوشش کلیه کادر خدمات بهداشتی درمانی

به استناد مقدمه و نیز ختام ماده ۸۵ و بند الف ماده ۸۸ قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و قانون انطباق امور اداری و فنی مؤسسات پزشکی با موازین شرع اسلام مورخ ۷۷/۸/۱۰ و آئین نامه اجرایی سال ۱۳۸۰ و بهره گیری از موازین و ضوابط مذهبی، فرهنگی و اجتماعی و استانداردهای بین المللی دستورالعمل فوق با عنوان «ضوابط پوشش کلیه کارکنان خدمات بهداشتی درمانی» به منظور حفظ شئون فردی و کرامت انسانی، رعایت موازین و ضوابط عرفی و اجتماعی، حفظ سلامت و ایمنی کارکنان و بیماران، ایجاد تصویر مثبت حرفه ای، افزایش ضریب امنیت فردی و شغلی کارکنان و شناسایی سریع آنان در ۱۰ ماده و ۳ تبصره تدوین که به منظور اجرا، ابلاغ می شود.

تعاریف:

وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی، معاونت درمان کارکنان خدمات بهداشتی درمانی و مراکز و مؤسسات پزشکی اعم از دولتی و غیر دولتی و آموزشی یا درمانی که از این پس به ترتیب به اختصار وزارت، دانشگاه، معاونت، کارکنان و مراکز و مؤسسات نامیده می شوند.

ماده ۱-

اجراء مواد و تبصره های این دستورالعمل در کلیه مراکز و مؤسسات لازم الاجرا است.

ماده ۲-

کارکنان مشمول دستورالعمل اخیرالذکر، کلیه کارکنان رسمی، پیمانی، مشمول طرح توزیع نیروی انسانی، قراردادی، شرکتهای، کادر درمانی آموزشی و بالینی و دانشجویان پزشکی و پیراپزشکی می باشند.

ماده ۳- ضوابط پوشش:

۱. لباس فرم کارکنان: البسه ای است که بر اساس ضوابط مصوب مراکز و مؤسسات، کارکنان مجاز به پوشیدن آن در محیط کار می باشند.

تبصره ۱:

- لباس فرم کارکنان مؤنث شامل روپوش، شلوار، مقنعه، کفش و جوراب می باشد.

- لباس فرم کارکنان مذکر شامل روپوش، شلوار، کفش و جوراب می باشد.

- کلیه کارکنان مکلف به رعایت پوشش کامل اسلامی می باشند.
- لباس فرم بایستی متناسب با حرفه، در رده های مختلف متحدالشکل باشد.

تبصره ۲:

- در درون بخشهای بیمارستانی استفاده از هرگونه پوشش غیر حرفه ای روی لباس فرم مصوب ممنوع است.

- جهت تردد در خارج بخشهای بیمارستانی پیشنهاد می شود کارکنان از شل استفاده نمایند.

- رنگ لباس و کفش طبق دستورالعمل ابلاغی با موافقت معاونت درمان تعیین می گردد.
- لباس فرم بایستی در تمام ساعات کار مورد استفاده قرار گیرد.
- لباس فرم باید تمیز، اطو کشیده سالم، متناسب با وضعیت حرفه، دارای سایز مناسب با ضخامت کافی باشد.
- استفاده از لباسهای کشی، تنگ، کوتاه و چسبان در حین کار ممنوع است.

۲. کفش:

باید تمیز، قابل شستشو، سالم، جلو بسته، متناسب با حرفه باشد و نکات ایمنی در آن لحاظ شده باشد. بلندی پاشنه کفش نباید بیش از ۲/۵ سانتی متر بوده و در هنگام راه رفتن صدا دهد.

ماده ۴- آرایش و جواهرات:

- زیورآلات در مناطقی که در معرض آلودگی هستند نباید استفاده شود.
- استفاده زیورآلات در صورت غیر قابل رویت بودن و عدم انتقال عفونت مجاز است.

تبصره ۳:

- استفاده از حلقه ازدواج ترجیحاً بدون سنگ مجاز است.
- نصب حلقه به بینی، ابرو، زبان و کلاً نواحی قابل رویت بدن ممنوع است.
- انواع خالکوبی نباید در نواحی قابل رویت بدن باشد.
- استفاده از عطر و ادکلن و لوسیون های معطر معالیم در صورتیکه موجب بروز واکنش های آلرژیک در بیماران شود، ممنوع می باشد.

ماده ۵- ناخن ها:

ناخن ها باید کوتاه و تمیز و مرتب باشد استفاده از لاک و رنگ ناخن و ناخن مصنوعی در محیط های درمانی ممنوع است.

ماده ۶- موها:

موها باید تمیز، مرتب و متناسب با عرف جامعه باشد.

ماده ۷- کارت شناسایی:

الصاق کارت شناسایی عکس دار، حاوی نام و نام خانوادگی و سمت فرد، در بالای سینه، سمت چپ الزامی است. اندازه کارت به نحوی باشد که بیمار خوابیده بر روی تخت بتواند به سهولت آنرا از فاصله ۱/۵ متری بخواند.

ماده ۸- سایر موارد:

۱. خوردن و آشامیدن و آدامس جویدن بر بالین بیمار و ضمن مراقبت از بیماران ممنوع است.
۲. استعمال دخانیات در فضاهای مسقف بیمارستان اکیداً ممنوع است.
۳. استفاده از تلفن همراه بر بالین بیمار ممنوع است.
۴. هرگونه تصویربرداری و فیلمبرداری از بیمار با استفاده از تلفن همراه و ... بدون اجازه بیمار ممنوع است.
۵. رعایت احتیاط های استاندارد های مدون بر اساس راهنمای کشوری نظام مراقبت عفونت های بیمارستانی و به منظور کنترل عفونت توسط کارکنان الزامی است.

ماده ۹- نظارت و مسئولیت

بطور کلی رعایت نکات ایمنی، حفاظت، کنترل عفونت در ضوابط پوشش کلیه کارکنان الزامی بوده و مسئولیت نظارت بر حسن اجرای موارد فوق به ترتیب بر عهده سرپرستار بخش، سوپروایزر، مدیریت خدمات پرستاری، مدیر بیمارستان، ریاست بیمارستان، هیئت امناء/ هیئت مدیره و نظارت نهایی بر عهده معاون و ریاست دانشگاه می باشد.

ماده ۱۰- تحلفات

در صورت تخطی مراکز و مؤسسات برای مرتبه اول از سوی معاونت ذیربط اخطار شفاهی داده شده و به مدت یکماه به آن مرکز و موسسه مهلت داده شود. تا نسبت به اصلاح نقیصه و گزارش آن به دانشگاه ذیربط اقدام نمایند. در صورت مشاهده مجدد و تکرار مورد به مرکز و موسسه اخطار کتبی داده می شود. بر اساس گزارش دانشگاه ذیربط در صورتیکه مرکز و موسسه اقدام اصلاحی انجام نداده باشد، مرکز نظارت و اعتبار بخشی امور درمان، وزارت متبوع نسبت به تغییر درجه ارزشیابی مرکز و موسسه اقدام می نماید.